

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 391/2010
privind soluționarea contestațiilor depuse de
S.C. .X. LEASING .X. IFN S.A.
înregistrate la Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.**906319, nr.906320, nr.906321, nr.906322, nr.906323, nr.906324**
nr.906325, nr.906326, nr.906327 nr.906328 din data de **22.01.2010**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresele nr.XXX, înregistrate la Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.**906319, nr.906320, nr.906321, nr.906322, nr.906323, nr.906324 nr.906325, nr.906326, nr.906327 nr.906328** din data de **22.01.2010**, asupra contestațiilor depuse de **S.C. .X. LEASING .X. IFN S.A.** cu sediul în **X, str. X, nr.25, sector 1, cod poștal X.**

Contestațiile sunt formulate împotriva următoarelor **decizii:**

- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei.**

Societatea se îndreaptă și împotriva Instiintarii de plată nr.X/11.12.2009 prin care i-au fost aduse la cunoștință obligații de plată reprezentând dobânzi compensatorii, stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației contestate.

Obiectul contestațiilor formulate de societate îl constituie suma totală de **X lei** formată din valorile enumerate mai sus, reprezentând dobânzi compensatorii.

Potrivit pct.9.5 din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“ În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”

Constatând că sunt de soluționat un număr de 10 contestații depuse de aceeași persoană juridică, respectiv **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.**, împotriva unor acte administrativ fiscale încheiate de aceleași organe vamale, respectiv Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., vizând aceeași categorie de obligații fiscale și ținând seama de dispozițiile legale mai sus menționate, **se va proceda la conexarea dosarelor**.

În raport de data comunicării actelor atacate **18.12.2009**, potrivit confirmărilor de primire, aflate în copie la dosarul cauzei, contestațiile au fost expediate către Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, la data de **14.01.2010**, fiind înregistrate la organul vamal constatator în **15.01.2010**.

Societatea contestatoare se află la poziția X din Anexa 1 la OMFP nr. 2400/2009 pentru modificarea [Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 753/2006](#) privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art. 207 alin 1 si art. 209 alin.1 lit.c din Ordonanța Guvernului nr. 92./2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generala de solutionare a contestațiilor din

cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestațiile formulate de **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.**

I. Prin contestațiile formulate S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A. aduce în susținere următoarele argumente:

Societatea arată că în calitate de finanțator a încheiat contracte de leasing financiar cu diverși utilizatori pentru autoturisme care au origine necomunitară.

Contestatoarea arată că mărfurile “*se încadrează în regim vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import potrivit art.27 alin.2 din OG 51/1997 (...).* În această situație fiind și contractele de leasing încheiate de .X. Leasing .X. .X. SA cu diverși utilizatori.”

Totodată contestatoarea arată că prin Documentele – Declarație pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr.XXX, deschise în baza prevederilor art.27 alin.2 din O.G. nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. a procedat la închiderea operațiunilor pentru autoturisme de origine necomunitară, stabilind în sarcina sa debite reprezentând accize, T.V.A., taxe și comisioane vamale.

Prin urmare apreciază că, nu îi pot fi pretinse dobânzile compensatorii stabilite la controlul ulterior al operațiunilor vamale întrucât “*situația de fapt constatată nu s-a schimbat față de situația de fapt existentă*” la data întocmirii Documentelor – declarație pentru regularizarea situației, când s-au definitivat obligațiile de plată aferente importului ca urmare a încheierii operațiunii efectuată în condițiile art.27 alin.2 din O.G. nr.51/1997.

Societatea arată că, dobânzile compensatorii stabilite de organul vamal prin deciziile pentru regularizarea situației **nr.X**, nu au temei legal.

Astfel, contestatoarea învederează că operațiunile de leasing care fac obiectul contractelor de leasing încheiate de **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.** cu diverși utilizatori se încadrează în regimul vamal de import cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, reglementate de art.27 alin.2 din O.G. nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, momentul plății taxelor vamale, a accizelor și a T.V.A. intervenind la data încheierii contractului de leasing, taxa vamală fiind calculată la valoarea reziduală a bunului la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, potrivit alin.4 al art.27 din același act normativ.

Societatea mai arată că problema dobânzilor compensatorii intervine o dată cu încheierea operațiunilor de admitere temporară, acestea fiind datorate

în conformitate cu art.376 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.707/2006 și art.519 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei Europene.

Având în vedere și Măsurile tranzitorii aprobate de Comisia Europeană prin documentul TAXUD nr.1661/2006 precum și pct.3 din Măsurile unitare aprobate prin O.M.F.P. nr.84/2007, societatea concluzionează că nu se datorează dobânzi compensatorii în cazul operațiunilor de admitere temporară a mărfurilor de origine comunitară precum și în cazul operațiunilor de import definitiv a mărfurilor care au stabilit ca termen de plată a datoriei vamale sfârșitul derulării contractelor de leasing, întrucât acestea nu sunt operațiuni care intră sub incidența prevederilor legale care reglementează dobânzile compensatorii.

Contestatoarea arată că în conformitate cu prevederile art.27 alin.4 din O.G. nr.51/1997, nivelul taxelor vamale și cursul de schimb utilizat sunt cele în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import și nu cel de la data încheierii operațiunilor vamale, aplicarea regulilor din momentul încheierii operațiunilor fiind greșită întrucât dreptul comunitar are un caracter subsidiar în aplicarea normelor sale în statele membre ale Uniunii Europene față de dreptul național al statelor membre, constând în aplicarea legislației comunitare când legislația națională nu prevede sau nu reglementează sau aplicarea legislației comunitare atunci când legislația națională este contrară legislației comunitare.

Totodată contestatoarea susține că, potrivit art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, diferențele reprezentând datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control vamal a consemnat datoria în procesele verbale, astfel că dobânzile compensatorii nu se pot calcula retroactiv de la data de 01.01.2007, când datoria de plată nu există.

Astfel, societatea arată că la momentul punerii în liberă circulație a autoturismelor, datoria vamală a fost stabilită prin Documentele – declarație nr.X, care nu pot fi asimilate declarațiilor vamale ca act unilateral pe proprie răspundere, întrucât sunt acte bilaterale supuse controlului ierarhic al conducătorului unității vamale și are valoarea unui act administrativ fiind emis de o autoritate a statului, în regim de putere publică. Din acest motiv, contestatoarea consideră că organele vamale nu mai puteau efectua reverificarea aceleiași operațiuni vamale, întrucât decizia inițială nu a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete care ar fi justificat reverificarea în temeiul art.100 alin.3 din Legea nr.86/2006, diferențele stabilite prin procesele – verbale de control vamal rezultând din modul de calcul ca urmare a aplicării pct.3 din Anexa O.M.F.P. nr.84/2007 asupra aceleiași situații de fapt.

Contestatoarea se îndreaptă și împotriva Instiintarii de plată nr.X/11.12.2009 prin care i-au fost aduse la cunoștință obligații de plată, de

natura dobânzilor compensatorii, în cuprinsul cărora se regăsește și suma de **X lei** stabilită prin deciziile pentru regularizarea situației contestate.

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009, contestate, s-au stabilit în sarcina S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A. diferențe de încasat în suma totală de X lei reprezentând dobânzi compensatorii.

Organele de control vamal au constatat că operațiunile suspensive derulate de **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.** au fost închise prin punerea în liberă circulație a autoturismelor ce fac obiectul declarațiilor vamale în cauză.

Pentru aceste operațiuni s-a constatat că a luat naștere o datorie vamală aferentă mărfurilor de import sub regimul de admitere temporară, la care societatea datorează dobânzi compensatorii calculate conform art.519 alin.1-3 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2454/1993 privind dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Organele vamale invocă, în speță, prevederile tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, Anexa nr.V, pct 4 – “Uniunea vamală “ alin. 16 ratificat prin Legea nr.157/2005: *“Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilită în art.84-90 și art.137-144 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și art.496-523 și art.553-584 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 se aplică noilor state membre “*, în cazul regimurilor vamale de admitere temporară inițiate înainte de aderare și care se încheie după data aderării precum și măsurile tranzitorii cuprinse în Documentul DG TAXUD nr.1661/2006 elaborate de Comisia Europeană.

Organele vamale au întocmit în data de 11.12.2009 Înștiințarea de plată nr..X. prin care i-au fost aduse la cunoștință societății obligațiile de plată, reprezentând dobânzi compensatorii stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației contestate.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1.Referitor la obligațiile de plată stabilite în sarcina societății în sumă de X lei reprezentând dobânzi compensatorii,

Cauza supusă soluționării este legalitatea stabilirii dobânzilor compensatorii aferente mărfurilor introduse în țară, anterior aderării

Romaniei la Uniunea Europeană, în baza unor contracte de leasing, sub regim de admitere temporară finalizat ulterior aderării, în condițiile în care marfa este de origine necomunitară.

În fapt, S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A. a introdus în țară autoturisme de origine necomunitară în regim de admitere temporară, care au făcut obiectul operațiunilor vamale de import numărul XXXX închise prin punerea în liberă circulație a autoturismelor conform declarațiilor vamale de import numărul: XXXX,.

Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr.XXX, **s-au calculat în sarcina societății** dobânzi compensatorii în sumă totală de **X lei**.

În drept, prin aderarea la Uniunea Europeană, România a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar și Regulamentul CEE 2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, prevederile acestora fiind de imediată aplicare, conform art.148 din Constituția României care precizează:

“Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”.

În speță sunt incidente prevederile art.519 din Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, care precizează:

“Atunci când se contractează o datorie vamală pentru produse compensatoare sau mărfuri de import sub regim de perfecționare activă sau admitere temporară, dobânda compensatoare se calculează pe baza valorii drepturilor pentru intervalul de timp respectiv(...)”,

Se reține că, în speță, s-a contractat o datorie vamală pentru mărfuri de import sub regim de admitere temporară, regim început înainte de aderarea României la UE și care s-a finalizat după aderare.

În consecință sunt incidente cauzei dispozițiile art.1 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor [art. 27](#) alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și

societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

*“ De la data intrării în vigoare a prezentului ordin, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, precum și bunurile care sunt introduse în țară de către societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române ori străine, vor fi declarate la autoritatea vamală **prin depunerea declarației de admitere temporară**, cu exonerare totală de la obligația de plată a sumelor reprezentând datoria vamală, precum și a celor prevăzute la **art. 287** din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, inclusiv a garantării acestora. “*

În acest sens, începând cu data intrării în vigoare a Ordinului Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor **art. 27** alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către societăți de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice române, intră sub incidența regimului de admitere temporară și nu a regimului vamal de import.

Pentru situațiile în care bunurile au fost declarate în regim de admitere temporară, conform dispozițiilor art.27(1) din O.G. nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing republicată, cu modificările și completările ulterioare și pentru bunurile declarate conform prevederilor Ordinului Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor **art. 27** alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, Anexa V, pct.4-Uniunea Vamală alin.16) și măsurile tranzitorii cuprinse în Documentul DG TAXUD nr.1661/2006, elaborate de Comisia Europeană care precizează:

*“— în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a **originii mărfurilor de import** la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, **aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării;***

— în cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile legislației comunitare de la data aderării.”

Având în vedere că Declarația vamală potrivit art.4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă “ **actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal;**” iar în conformitate cu prevederile art.27(1) din OG nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun că, “*Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de **admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.**”*, în vigoare la data înregistrării declarațiilor vamale prin care au fost introduse în țară bunurile devin incidente dispozițiile pct.2 din Ordinului MFP 84/2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, care dispun că:

“ 2. Pentru mărfurile necomunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform [art. 27](#) alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează:

2.1. La expirarea termenului de derulare a contractelor de leasing se întocmesc formalități vamale pentru încheierea operațiunilor din punct de vedere vamal.

2.2. La punerea în liberă circulație cuantumul datoriei vamale este determinat pe baza naturii mărfurilor de import, a clasificării lor tarifare (inclusiv rata drepturilor), a valorii în vamă, originii și cantității la momentul plasării lor sub regim, conform alin. (16) al pct. 4 “Uniunea vamală” din [anexa nr. V](#) la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica

Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

2.3. *Se datorează taxa vamală din Tariful vamal de import al României în vigoare la momentul depunerii declarației vamale de admitere temporară.*

2.4. *Taxa vamală prevăzută la pct. 2.3 se calculează la valoarea reziduală stabilită prin contractul de leasing, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare.*

2.5. Se datorează dobânzi compensatorii conform art. 519 din Regulamentul vamal comunitar, începând cu data aderării.

2.6. *În ceea ce privește TVA, se aplică prevederile [art. 132²](#) alin. (2) și ale [art. 136](#) alin. (3) din Codul fiscal.*

2.7. *Se datorează accize conform [art. 221¹](#) din Codul fiscal.”*

În aceste condiții, datoria vamala ia naștere la data declarării bunurilor sub regim, urmand ca plata acesteia să se facă la momentul încheierii derularii contractului de leasing conform art. 27(4) din OG 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, creanța vamala ia naștere la momentul introducerii bunului în țară, plata ei fiind amânată pana la încheierea derularii contractului de leasing, pe baza documentului de regularizare.

Întrucât finalizarea operațiunilor de leasing se face după data aderării României la Uniunea Europeană, se face aplicațiunea prevederilor Tratatului de aderare a României la U.E. și Măsurile tranzitorii aprobate de Comisia Europeană prin Documentul TAXUD nr.1661/2006, care stabilește că “ (16) *Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în art.84-90, 137-144 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și în art.496-523, 533-584 din Regulamentul (CEE) nr.2554/1993 se aplică noilor state membre”, mai sus explicitate.*

Referitor la susținerile societății contestatoare cu privire la “*caracterul subsidiar*” al dreptului comunitar se reține că acestea sunt neîntemeiate, având în vedere dispozițiile art.148 alin.2 din Constituția României, care precizează:

“ *Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare “.*

În dreptul comunitar, regulamentele sunt instrumente juridice obligatorii în

toate elementele lor și direct aplicabile în toate statele membre, astfel încât nu necesită transpunerea în legislația națională a statelor membre.

Cum în speță sunt aplicabile prevederile Regulamentului (CEE) nr.2454/93 care cuprinde dispoziții de aplicare a Codului Vamal Comunitar instituit prin Regulamentul (CEE) nr.2913/1992, dispozițiile art.519 din acest regulament se aplică cu prioritate în speță, astfel că nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă susținerile contestatoarei.

Totodată, art.100 referitor la controlul ulterior al operațiunilor din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României nu conține nicio dispoziție referitoare la momentul nașterii datoriei, așa cum eronat susține contestatoarea, aceste dispoziții regăsindu-se la art.223-art.239 din același act normativ invocat. Ca atare, momentul de la care se datorează dobânzile compensatorii este data de 1 ianuarie 2007, potrivit prevederilor din Tratatul de Aderare și art.519 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993, așa cum s-a reținut mai sus.

În ceea ce privește susținerile societății referitoare la imposibilitatea reverificării aceleiași operațiuni vamale, pe motiv că la momentul punerii în liberă circulație au fost întocmite documentele – declarație nr.XXXX, *cu valoare de acte administrative*, se reține că în materie vamală, stabilirea majorărilor de întârziere și a dobânzilor compensatorii se realizează potrivit Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, aprobate prin Ordinul nr.7521/2006, prin emiterea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal ulterior al operațiunilor.

Din examinarea Documentului-declarație se constată că acesta reprezintă o declarație vamală de punere în liberă circulație CO A, similară cu declarația vamală inițială de import temporar și are valoarea unei declarații vamale ca act unilateral cu „ *caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal* „, potrivit prevederilor art.4 pct.21 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României.

Având în vedere cele de sus, se reține că, în mod legal organele vamale au stabilit **obligațiile de plată** în sarcina societății în sumă de **X lei** reprezentând dobânzi compensatorii pentru închiderea operațiunilor de leasing după data aderării. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut aceste dobânzi compensatorii este reclamată de păstrarea stării de echitate dintre **titularii autorizațiilor** din statele ce fac parte din UE față de cei ce abia au aderat.

În concluzie, pentru mărfurile necomunitare plasate în regim de admitere temporară în baza contractelor de leasing care se finalizează după data aderării României la Uniunea Europeană prin punere în liberă circulație, se datorează dobânzi compensatorii, astfel **în mod legal organele vamale au calculat obligații de plată** în sarcina **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.** în suma totală de **.X. lei**, reprezentând **dobânzi compensatorii**.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Înștiințării de plată nr.X/14.12.2009:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin Instiintarii de plată nu s-au stabilit obligații fiscale și accesorii ale acestora, ci se referă la Instiintarii contribuabilului cu privire la debitele restante către bugetul de stat care figurează în evidențele autorităților vamale.

În fapt, prin contestația formulată **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.** se îndreaptă și împotriva Instiintarii de plată nr..X./14.12.2009 prin care i-au fost aduse la cunoștință obligații de plată reprezentând dobânzi compensatorii stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației contestate, analizate la capitolul precedent.

În drept, în conformitate cu prevederile art.205 alin.1 și art. 209 alin.1 din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“Art.205 alin.(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

“Art.209 Alin.(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:(...)”

Întrucât măsura înștiințării contestată de **S.C. .X. LEASING .X. .X. S.A.**,

nu vizează stabilirea de obligații fiscale de plată la bugetul general consolidat prin decizie de impunere sau printr-un alt act administrativ asimilat, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor vamale emitente, potrivit art.209 alin.2 O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Coroborat cu pct.5.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de [art. 28](#) din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”

Pentru acest capăt de cerere contestația va fi transmisă, spre competență soluționare, Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X., în calitate de organ vamal emitent al înștiințărilor de plată.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.1 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

Decide :

1.Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de S.C.

.X. LEASING .X. .X. S.A. împotriva următoarelor decizii:

- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei;**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei.**

- **Decizia pentru regularizarea situației nr.X/11.12.2009 în sumă de X lei, pentru sumă totală de X lei reprezentând dobânzi compensatorii.**

2. Transmiterea către Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., spre competență soluționare a contestației formulată împotriva Înștiințării de plată nr.X/11.12.2009.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X, în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR GENERAL
X**